

Міст солідарності: Миргород та Мелітополь об'єдналися навколо виставки «Я тебе чую: підтримай однолітка в окупації»

Сьогодні, **19 березня**, знаковою подією для нашої спільноти стала онлайн-зустріч учнів Миргородської громади та здобувачів освіти **Лицею №9**. Зустрілися на майданчику для особливої події — презентації виставки «Я тебе чую: підтримай однолітка в окупації».

Голос, який неможливо заглушити!

Цей захід, організований у тісній співпраці з представниками Мелітопольської громади, присвячений тим, чий голос сьогодні намагаються придушити — нашим дітям та підліткам, які залишаються на тимчасово окупованих територіях. Для нашого лицю, що має коріння у Запорізькому краї, ця тема є особливо щемливою. Ми як ніхто розуміємо: зв'язок між тими, хто був змушений виїхати, і тими, хто чекає на визволення вдома, має бути нерозривним.

Під час презентації офіційні промови поступилися місцем щирим емоціям. Підлітки передивлялись експонати, ділилися власними переживаннями та надіями. Це була розмова на рівних: про спільне майбутнє, цінність свободи та важливість ментальної підтримки тих, хто зараз перебуває за лінією фронту. Презентація стала простором єднання, де кожен голос був почутий, а відстань між Миргородом та окупованим Мелітополем скоротилася до тепла одного потиску руки (навіть через екран).

Виставка «Я тебе чую» — це не просто експозиція, а маніфест солідарності. Її мета — привернути увагу до прав та психологічного стану української молоді, яка під постійним тиском зберігає свою ідентичність. Представники громад наголосили: спільні проекти дозволяють не лише берегти пам'ять про рідний дім, а й створювати реальні механізми допомоги дітям війни. *«Ми хочемо, щоб кожен підліток в окупації знав: ми не просто*

пам'ятаємо — ми чуємо. Кожен їхній біль і кожна надія відгукуються в наших серцях тут, на вільній землі», — звучало під час зустрічі.

Виставка вразила присутніх своєю щирістю. Через візуальні образи та тексти ми відчули силу та емоційну підтримку однолітків. Такі заходи допомагають учням усвідомити свою причетність до великої справи — боротьби за ментальне виживання кожного українця. Експозиція продовжує свою роботу, нагадуючи: наша підтримка — це те повітря, яким дихає український Мелітополь.

Віримо, чекаємо вдома і обов'язково ще покуштуємо славнозвісних мелітопольських черешень у вільному рідному місті!

Разом ми — сила!

«Я ТЕБЕ ЧУЮ»

Ця виставка — міст між дітьми, розділеними війною. Вона народилася з голосів, що долають стіни несвободи, з дитячих послань, написаних і намальованих для ровесників, аби сказати найважливіше: «Ти не сам. Я тебе чую».

699 дітей з різних регіонів України простигли свої руки до однокласників у темряві окупації. Їхні твори — це листи й образи підтримки. У кожному слові, у кожній лінії малюнка відчуваються співпереживання, біль, надія й незламна віра в перемогу.

З 2014 року Росія намагається відібрати у дітей Криму та Донбасу їхній голос, свободу й право на дитинство. У 2022 році війна принесла нові руйнування, охопивши Запорізьку, Херсонську, Харківську та Київську області. Сьогодні понад 1,6 мільйона дітей залишаються в окупації. Вони зростають у середовищі страху й тиску, де замість свободи навіязують пропаганду, а чужі символи намагаються витіснити рідну мову й культуру.

Ця виставка — звернення до них. Діти України склали свої руки не у відчай, а в єдності. Їхні голоси звучать, щоб передати просту, але безмежно важливу істину: «Я поруч. Я люблю тебе. Я чекаю на тебе у вільній Україні».

ТЕЛЕ KVO | TRANSITION | Україна

